

مجله موسیقی

از انتشارات اداره کل هنرهای زیبایی کشور

شماره

۳۰

دوره سوم
اسفند ۱۳۳۷

کنگره موسیقی پاریس

پژوهشکاه علوم انسانی از طریق دکتر مهدی برکشی
استاد دانشگاه رتال جامع علوم انسانی

همجناکه در شماره گذشته و عدد دادیم در این شماره همکار ارجمند آقای دکتر برکشی عضو شورای بین‌المللی موسیقی و رئیس کمیته ملی موسیقی ایران (وابسته باونسکو) درباره کنگره بین‌المللی موسیقی مهمنی که در ابان ماه گذشته در پاریس ترکیب یافت سخن خواهد گفت . بدرخواست مجله موسیقی آقای دکتر برکشی ترجمه نظری را که در کنگره مزبور ایران ادکرده و مورد توجه بسیار قرار گرفته است ، در این مقال خواهد آورد .

در دوره اجلاسیه قبلی شورای بین‌المللی موسیقی تشکیل یک کنگره بزرگ موسیقی برای مباحثات نظری و یک فستیوال موسیقی برای نمایش‌های علمی پیش‌بینی گردیده بود . طرح تشکیل این کنگره و فستیوال از دو سال پیش بوسیله کمیته اجرائی

شورا ریخته شد و کنگره تحت عنوان «جهان موسیقی و فرهنگ های مختلف آن» با مجله «اضافی بیان موسیقی در غرب و شرق» و نسیوان موسیقی تحت عنوان «هفت» - های موسیقی پاریس » بوازات هفتین دوره اجلاسیه شورای بین المللی موسیقی که شرح آن در شماره گذشته رفت در پاریس تشکیل گردید.

در حیثیت دوره اجلاسیه شورای بین المللی و کنگره موسیقی و نسیوان موسیقی با اینکه هر یک شخصیت جداگانه داشته اند ولی بستگی کامل بهم داشته و هر یک مکمل دیگری بوده است. یعنی کنگره موسیقی جنبه های نظری و نسیوان موسیقی جنبه های عملی نظریات شورا را منعکس می ساختند. مسئولیت تشکیل کنگره به عهده کمیته ملی موسیقی فرانسه و انتیتوی موزیکولوژی داشتگاه پاریس گذارده شده بود.

موضوعات مورد بحث در کنگره بسیار وسیع و دقیق و بشکل مباحثه «میز گرد» اجرا گردید. یعنی در هر موضوع اشخاص صاحب نظری برای حضور در کرسی خطابه انتخاب شده بود و یکی از آنان که بجزیات موضوع وارد و از اشکالات و ابهامات آن مطلع است آنرا موشکافی کرده آنچه تحقیقات و اطلاعات که در زمینه موضوع مورد بحث در دنیا وجود دارد خلاصه نموده و آنچه باید مورد بحث و وقت قرار گیرد روش نماید و دیگران بنوبه خود مطالب را می بروانند و شنوند گان استفاده می برند. کنگره در تالار کنفرانس ساختمان جدید بونسکو که مجهز با آخرین وسائل فنی از نظر ترجمه آنی بزبان های مختلف برای شنووندگان و ضبط و ثبت و عوامل خوبی و مطبوعی صدا می باشد تشکیل گردید.

اینکه موضوعات مورد بحث شامل هفت موضوع اصلی و نام ایراد کنندگان خطابه های افتتاحیه در هر موضوع :

۱ - زبان موسیقی ملی چیست؟ خطابه افتتاحیه بوسیله «بل کلار» مهمترین موزیکولوگ بلزیکی .

۲ - درجات صدا و ادوار موسیقی قابل عمل در موسیقی شرق و غرب . خطاب افتتاحیه بوسیله اینجانب .

۳ - الف - اصول آرموئی مشترک بین زبان های مختلف موسیقی . خطاب افتتاحیه بوسیله «ژاک شایه » استاد موزیکولوژی داشتگاه پاریس .

ب - آیا میتوان در یک تحدی موسیقی ابعاد موسیقی خارج از سنت آن موسیقی را وارد نمود ؟ خطابه افتتاحیه بوسیله پرنسور «ها » از چکو اسلوا کی مؤسس مکتب ریبع پرده در موسیقی غربی .

۴ - تجزیه دستگاه های ریتمی قابل عمل . خطابه افتتاحیه بوسیله «کنستانن برایلو » استاد محقق در مرکز تحقیقات علمی فرانسه و مدیر آرشیوهای علمی در موزه باستانشناسی ژنو .

۵ - الف - ساختمان موسیقی . تجزیه یا یه های سنتی و اکتسابی موسیقی های غیر غربی و مقایسه ساختمان آنها با ساختمان موسیقی غربی . خطابه افتتاحیه بوسیله « نیکولا نابوکف » آهنگساز و محقق امریکائی .



**بررسی کارهای علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
آقای دکتر پرکشلی**

- ب - اصول چندصدای موجود در خارج از دستگاه کلاسیک غربی . خطابه افتتاحیه بوسیله پروفسور « ماریوس شنیدر » استاد موزیکولوژی دانشگاه کلنی .
- ۶ - اسبابهای موسیقی و صدای انسانی . خطابه افتتاحیه بوسیله « شینی چی بوئیز » آهنگساز و عضو جامعه موزیکولوژی ژاپن .
- ۷ - الف - موسیقی دان غربی در برابر موسیقی شرقی . خطابه افتتاحیه بوسیله « کنستانتن رگامی » آهنگساز و دیپلم کمیته ملی موسیقی سویس .
- ب - موسیقی دان شرقی در برابر موسیقی غربی . خطابه افتتاحیه بوسیله « تران وانکه » آهنگساز و موسیقی دان ویتنامی .
- ج - موسیقی افریقائی و موسیقی غربی . خطابه افتتاحیه بوسیله « کلوس - واچمن » موسیقی‌شناس انگلیسی .

غده محققین و دانشمندان و آهنگسازان دعوت شده در کنگره ۱۲۷ نفر و عدمه داوطلبین شرکت در کنگره چندین برابر بود.

در روز آغاز کنگره نطق های افتتاحیه مهمی بوسیله اشخاص مبرزی در دنیا هنر و ادب ایران گردید. از آنجمله خطاب «ساتاکروز» رئیس شورای یعنی المللی موسیقی درباره اهیت کنگره و سخنرانی «مارسل دو بر» رئیس کمیته ملی موسیقی و بزرگترین سازنده و نوازنده ارکستر معاصر درباره «الهام در موسیقی» و نطق بهودی منوهین نوازنده زیر دست معاصر ویلن و ریس محل مخالف موسیقی آسیانی درباره «حفظ امثال موسیقی» و خطاب «ژرژ دوهامل» نویسنده معروف فرانسوی تحت عنوان «منابع موسیقی».

تنوع موضوعات و کنجدکاوی در مسائلی که تا کنون در دنیا علمی موسیقی لاینجل می نمود و بخصوص سعی در تفاهم متقابل شرق و غرب مربوط بطرح بزرگ یونسکو چنانکه ازم موضوعات دوم و هفتم نمودار است از مشخصات مهم این کنگره بوده است. آنچه از نظر ایران حائز اهمیت است موقعیتی است که برای نایانده ایران دست داد تا در خطاب افتتاحیه خود در موضوع دوم امثال گام های موسیقی ایران را تشریح نموده و ثابت نماید که در جات صدا و رسموسیقی ایران بایه و اساس گام های موسیقی شرق و مغرب است و این همان درجاتی است که در روی طبلور خراسان وجود داشته و فارابی آنرا بتفصیل با حساب دقیق روشن نموده و در شارمه این مجله تحت عنوان «پرده بندی طبلور خراسان اساس گام موسیقی شرق و مغرب» تشریح شده است.

همچنین از نظر بسط موسیقی و تحول آن در مشرق مسئله مهمی وجود دارد که در تمام ممالک مشرق در حل آن عاجز مانده است و آن ایشت که آیا میتوان اصولی از موسیقی فربی را مانند آرمونی و چند صدائی در موسیقی مشرق وارد نمود یا نه.

درباره این مسئله مطالب مهمی در کنگره مورد بحث قرار گرفته و نظریاتی اظهار شده است که بحل این مسئله در ایران گوهر می کند. ضمناً در این مقاله و مقالات دیگر عقاید و نظریات تازه ای را که از نظر آشنازی افکار بسائل دقیق مورد بحث در کنگره و بسط اطلاعات عمومی مقید تشخیص داده می شود تشریح خواهد گردید. اینکه ترجمه خطاب افتتاحیه نایانده ایران در موضوع دوم کنگره: «درجات صدا و ادوار موسیقی قابل عمل در موسیقی شرق و مغرب».

گام های موسیقی مورد عمل در هر دو

از زمانهای پیش این مسئله مورد بحث محققین بوده است که بین درجات گام های موسیقی و مفات طبیعی صدای ای را که این رابطه ای بیاند. امروزه محقق شده است که ارتفاع احساسی یک صدا بالگاریتم فرکانس آن کاملاً تعیین نمی کند و کارهای «سنو» (۱۹۳۶)، «ستونس»، «ولکمن» و «نیومن» (۱۹۳۷) نشان داده است که ارتفاع صدا علاوه بر فرکانس بستگی بشدت و زنگ دارد و علاوه یک بعد معین در فرکانس های ذیر بزرگتر احساس می شود تا در فرکانس های بهم. این مسئله

پذیر بسیاری دیگر از محققین سعی داشته‌اند مسئله را بیشتر از نقطه نظر موسیقی مطالعه کنند و به بینند آیا بین دستگاه‌های مختلفی که در طی قرون مختلف بوسیله نظری دانان پیشنهاد شده است کدام‌یک با ابعاد نفه‌ای و ابعاد آرمونی که عملاً بکار می‌روند بیشتر تطابق دارد.

«هلپلتر» (۱۸۶۹) آلمانی نخستین محققی است که خواسته است بین نسبت‌های عددی ساده معرف ابعاد موسیقی و فعل و افعال عصبی درون‌گوش را بعله‌ای بیابد و در این زمینه عقایدی ابراز داشته است. پس از او «کرفو» و «مرکاریه» (۱۸۶۹) فرانسوی بمنظور تحقیق نظریات هلپلتر خواسته‌اند علاوه بر ابعاد موسیقی را اندازه‌گیری کنند و به تب ارتعاشات موسیقی که توسط نوازنده‌ای اجرا می‌شود بروی استوانه دوره‌اندود پرداخته و در یافته‌اند که در مورد اجرای نعمات ملدی (یعنی اجرای صدا دنبال هم) گام مورد عمل در موسیقی غربی همان‌گام فیثاغورت است در صورتیکه در مورد اجرای ابعاد آرمونی (یعنی اجرای دو صدا باهم) گام مورد عمل گام پیشنهادی «هلپلتر» است که در آن صدای از «آرمنیک»‌ها بدست می‌آیند.

اگر در مورد ابعاد نفه‌ای آزمایش‌های این دونفر صحیح باشد در مورد ابعاد آرمونی بعلت نقص دستگاه‌های آزمایش و عدم امکان ایجاد توأم ارتعاشات دو صدای یک بعد آرمونی دقیق نبوده است.

در قرن بیستم در اثر توصیه دامنه الکترو-آکوستیک و شهای اندازه‌گیری مشخصات ارتعاش بسط نراوان یافته و در این اوآخر کامل شده است. بسیاری از محققین در صدد تجدید و تکمیل آزمایش‌های قبلی برآمده و موضوعات مورد بحث را از نو مورد تحقیق و تبعیق قرار داده‌اند.

دونفر امریکانی «سول» و «کرین» (۱۹۳۷) بوسایل الکتریکی ابعاد لحنی (فوائل ملودی) را اندازه‌گیری نموده و بهسان نتیجه «کرنو» و «مرکاریه» رسیده‌اند ولی در مورد اندازه‌گیری فاصله‌های آرمونی در اثر اشکال تجربه ارتعاشات توأم دو صدای بعد، موضوع ناتمام ماند.

«وان البرک» و «مونفر» (۱۹۴۶) دونفر فیزیکدان و موسیقی‌شناس بلژیکی برای تحقیقات خود در مورد ابعاد ملدی و ابعاد آرمونی از گی ساختند که در آن بکدوره یعنی یک اکتاو (از دو تا دوی بعد) به ۵۳ قشت (۵-ر قسمت برابر یک کما) تقسیم شده است. آنگاه عقیده عده زیبادی از موسیقی دانان را در مورد اجرای قطعات ملدی و آرمونی بر هر یک از سه گام معنده و فیثاغورت واریستکن از نظر صحت اجراؤزیابی قطعات خواستار شدند. از مطالعات آماری که بدست آورده‌اند باین نتیجه رسیده‌اند که چه از نظر ملدی و چه از نظر آرمونی گام مورد عمل و قبول اکثریت گام فیثاغورت است.

درجات سه گام معنده و فیثاغورت واریستکن بحسب کما پر ترتیب زیر است:

گام معتدل : ۸۶۸ ۸۵۸ ۴۴ ۸۱۸ ۸۲۸ ۸۶۸ ۴۴ کما
 گام فیثاغورت : ۹ ۹ ۴ ۹ ۹ ۶ ۴ «
 گام ایستکن : ۸ ۹ ۵ ۸ ۹ ۵ «

هیچنانکه ملاحظه نمیشود این دو نفر نیز از نظر گام ملدي و ابعاد آن بهمان ترتیبه محققین پیشین رسیده‌اند ولی از نظر گام آرمني با آنان اختلاف عقیده یافته‌اند. بمنظور تطبیق تابع مختلف محققین در مورد ابعاد آرمني و نزدیک شدن بحقیقت امر نویسنده این مصطلور سعی نمود موضوع را از تو با اسبابهای جدیدتری که معايب دستگاههای سابق را نداشته باشد و با تجزیه ارتعاشات توان میسر گردد و دقت اندازه گیری آن بیشتر باشد از تو مورد تحقیق قرار دهد، و بخصوص احساس ملایمت ابعاد را ملاک عمل پندارد.

این تحقیق در ۱۹۵۰ در زمینه ارتعاشاتی که فرکانشان بین ۰۰۰۰۰ تا ۲۰۰۰ نوسان در تابعه است انجام گردید و علت انتخاب این قسم از ارتعاشات آن بود که با تجربیات قبلی ثابت شده بود که حساسیت گوش در این دوره تقریباً ثابت می‌ماند و هم چنین شدت‌های انتخابی در این آزمایش‌ها در حدود ۵۵ تا ۵۵ دسی بل انتخاب گردید که در آن شدت حساسیت گوش ماکتوهم است. علل پیشماری نویسنده وا بر این داشته است که احساس ملایمت را ملاک عمل قرار دهد زیرا شاههای زیادی موجود است که تعیین درجهات گام از قدیم الایام بر روی احساس ملایمت ابعاد بوده است مثلاً از ۵ ماههای پیش توازن دگان برای تعیین درجهات دور روی اسبابها بکمال تواختن دو سیم باهم و اجرای دو صدای توان و احساس ملایمت آن درجهات را یافته و تصحیح می‌گردند و این عمل بخصوص در مورد موسیقی ایرانی با انتخاب گوش‌های مختلف برای هر دستگاه بخوبی مشهود است. بهمین دلیل است که در موسیقی مشرق اهمیت خاصی با احساس ملایمت ابعاد دارد و فارابی و ابن سینا در کتابهای خود فصول مفصلی باین موضوع اختصاص داره‌اند.

تجربیات در این مورد با کمال واضح و شان داده است که درجهات ابعاد آرمنی که بوسیله احساس ملایمات تشخیص داده میشود بر گام ایستکن منطبق است و نه بر گام فیثاغورت چنانکه «وان البرک» و «مونفر» تیجه گرفته‌اند.

درجات صدا در مشرق و اصالت موسیقی ایران

در مورد درجهات صدا که در مالک مشرق مورد عمل است نخست باید بادآور شد که باحتمال قوى این درجهات از بعد از اسلام در دنيايان ملابان شامل مالک خاور ميانه يك‌ان مانده و تثبيت شده است. میتوان موسیقى عرب را از اين بآیت مطالعه نمود و باين تیجه رسید که موسیقى عرب بعد از اسلام بر روی دستگاهی استوار است که باموسیقى عرب پيش از اسلام مغایرت دارد. زیرا موسیقى پيش از اسلام اعراب بنا بگفته فارابي بر درجهات تنبور يقدار استوار است که درجهات آن از درجهات تنبور خراسان و عود و سایر اسبابهای قابل عمل بعد از اسلام بکلی متایز است درحالیکه موسیقى بعد

از اسلام اعراب بردوی درجات تنبور خراسان و سایر اسپایه‌هایی که در ایران معمول بوده استوار شده است. بعلاوه یک مقایسه بین مقام‌های موجود در موسیقی ایران و مقام‌های مورد عمل در ممالک عربی نشان می‌دهد که بین آنها اشتراک بازی موجود است.

۱ - بین ۵۲ مقام که در مصر مورد عمل است اسمی ۳۰ تای آنها در بین ۲۶ مقام موجود در ایران یافت می‌شود از این قرار:

عجم عشیران (عشیران)؛ عراق، راحه‌الارواح (روح الارواح)، دلکش خاوران (خاوران)؛ بسته‌نگار، اوج؛ راست، ماهور، شورک (شور)؛ نکریز (تیریز)، فرح فرا (فرح انگیز)؛ طرز جدید (طرز)؛ رهاوی، صبا، عشقان، حجاز، اصفهان، حسینی، محیر، عجم (نوروز عجم)؛ شهناز، بوسیلیک، سه‌گاه، چهارگاه، کردی (بیات کرد)، زنگوله، قیچار (قجر) خرام (خران)، مایه (مویه)، نهادوند.

۲ - دوازده مقام دیگر از مقام‌های معمول در مصر نامهای فارسی دارند و با از مشتقات فارسی هستند: بیگاه (بیگاه)، شوق‌افزا، فرختان، سازگار؛ پستدیده، سبله‌نهادوند، دلشنی، حسینی گلمزار؛ نهادوند کبین، بایاطاهر، سوزناتک، طرز‌نوون، ترکیبات بالا می‌رساند که دریشه مقام‌های فوق از آهنگهای قدیمی ایران است.

۳ - از ۱۲ مقام معمول در عراق که در مصر استعمال ندارند نام ۹ مقام در آهنگهای ایران دیده می‌شود از این قرار، دشتنی، عتصوری، سعیدبرقع (مبرقع)، شوشتی، افشار، نهضت، شاورک (تیشا بورک)، صبا، همايون، زرافکنند (زیرافکنند).

۴ - از ۱۵ مقام معمول در عراق که در مصر نیز معمولند نام هشت مقام در آهنگهای ایران دیده می‌شود:

سیاتی، حجاز، بوسیلیک، بسته‌نگار، صبا، عجم عشیران (عشیران)، حسینی، مثنوی.

۵ - از ۱۷ مقام معمولی در مرکش و تونس که در مصر نیز معمولند نام ۱۰ مقام در آهنگهای ایران دیده می‌شود. راست، چهارگاه، ماهور، عراق، حجاز، اصفهان، حسینی، بیاتی، سه‌گاه، عشیران. شایان ذقت است که نام «طایع عراق عجم» آهنگی که در مرکش و تونس معمول ولی در مصر خوانده نمی‌شود میرساند که این مقام بعراق عجم یعنی ایران منسوب شده و دور نیست که دریشه آن از ایران باشد.

چنانکه از این مقایسه روشن می‌شود بیشتر مقام‌های معمول در ممالک عربی امروز در گوش‌های آوازهای ایرانی دیده می‌شود و همین امر دریشه و اساس و پایه بودن موسیقی ما را میرساند.

آنچه بیشتر جلب توجه می‌کند اینست که بین یازده مقام که ودیع صرا از محققین موسیقی عرب یعنوان نموده های کامل از گام آرمنیک از فارابی نقل قول می‌کند تنها مقام اصفهان است که بین ۵۲ مقام معمول در مصر و سوریه و لبنان دیده

میشود و همچنین ذیر افکند که بین مقام‌های معمول در عراق نیز بافت میشود در صورتی که نام هفت تای آنها در مقام‌های موجود در ایران امروز موجود است از این‌گر از کردانیه، ذیر افکند، بزرگت، اصفهان، غزال (غزال)، فرج، سلمک.

مقام اصفهان نیز آهنگی است منسوب با اصفهان یکی از استان‌های بزرگ‌تر ایران و ذیر افکند کلمه‌ایست فارسی و مقام آن بدون شک ریشه ایرانی دارد.

تجزیه و تحلیل مقایسه دیگری بین مقام‌های موجود در ایران و مقام‌های موجود در ممالک ترکیه، افغانستان، تاجیکستان، پاکستان و مالک دیگر از دنیای مسلمان نشان می‌دهد که ریشه موسیقی موجود در ممالک فوق نیز از ایران است. بدین‌گاه است که هریک از موسیقی‌های ممالک فوق در حال حاضر صورت ولپجه خاصی دارد که در اندخالت عوامل محلی ایجاد شده است ولی از نظر درجات صدا همه از یک اصل و ریشه ایرانی هستند. بنا بوضیعات فوق میتوان مطالعات و تحقیقات روی گام‌های موجود در یکی از این نوع موسیقی‌ها را قابل تطبیق بر موسیقی‌های دیگر دانست.

این تحقیقات بخصوص بر روی موسیقی عرب در قرن هجدهم شروع شده و تا کنون ادامه دارد و بر سه روش استوار است. نخست تحقیقات و تبعات از روی آثار نوشته دانشمندان و محققین پیشین.

دوم تحقیقات بر روی اسباب‌های موسیقی قدیم و موجود در موزه‌ها و مالک مشرق.

سوم محاسبه ابعاد از روی نسبت‌های طولی میم،

بین محققین این موضوع بعضی طرفدار ثلت پرده و برخی طرفدار دیع پرده‌اند و بعضی نیم پرده را ملاک قرار دارند. عثلا «ویلتو» (۱۸۲۵) که در گروه اعزامی از طرف نایلتوون برای مطالعه فرهنگ مصر شرکت داشت ۱۸ ثلت پرده در یک دوره (گام) یافته است.

«فیس» (۱۸۶۹) ۱۵ ثلت پرده و دو نیم پرده را در موسیقی مشرق قائل شده است.

«کیزو تر» و «هامر بو گستال» (۱۸۴۲) ۱۷ ثلت پرده در یک دوره یافته‌اند.

«کارل آنzel» (۱۸۴۷) باین نتیجه رسیده است که موسیقی عرب بر دستگاه‌های موسیقی ایران استوار است و در هر دوره آن ۱۷ فاصله موجود است. یقینه «پار بزو» (۱۸۹۸) مؤسس مکتب دیع پرده میخانیل مشاق دمشقی است و ۴۲ دیع پرده مساوی در هر دوره یافته است.

در صورتیکه «فارمر» (۱۹۲۹) ریشه قدیمی تری برای گام ۴ دیع پرده یافته و معتقد شده است که در قرن ۱۱ نیز مورد عمل بوده است. از طرف دیگر «لاند» گام موسیقی شرق را بر نیم پرده استوار می‌داند.

این اختلافات بین عقاید محققین درباره درجات صدا در موسیقی مشرق نشان می‌دهد که در حقیقت مثله باروشهای علمی و آزمایشگاهی مورد بحث و تحقیق قرار

نگران است.

از طرف دیگر معاسبه کوچکی محدودش بودن عقائد مر بوط بثنت پر زده را ثابت می کند . ذیرا هر گوشی که اندکی با موسیقی آشنا باشد فاصله چهارم درست $\left(\frac{4}{4}\right)$

و پنجم درست $\left(\frac{4}{3}\right)$ را در موسیقی مشرق بعنوان دوره ابتدائی نغمات احساس می کند در حالیکه اگر دوره کامل معین یک اکتاورا به ۱۸ نلت پرده تقسیم کنیم هر یک ازدواج فوق بهیزان یک کما و نیم یعنی بیش از ۸ ساوار (واحد بعد موسیقی) تغییر مکان می دهد و این برای گوش غیرقابل تحمل است ذیرا حدود حاسابت گوش برای این ابعاد اختلافاتی بیش از یک ساوار را مجاز نمی شنیدارد .

از طرف دیگر سعی در تبدیل فواصل دیاتنیک بربع پرده عملی شگفت انگیز است زیرا با این عمل چنان اختلافاتی بین صدای های اصلی مورد عمل و صدای های دیگر- پرده مصنوعی ایجاد می گردد که بکلی احساس موسیقی از میان می رود زیرا اغلب صدای ها بیزار و غریب می باشند و این عمل برای گوش غیرقابل تحمل است و بهین دلیل بود که در کنگره هوسیقی عرب در ۱۹۳۲ در مصر کمیسیون کام نتوانست موافقت نوازنده کان ممالک مسلمان را بر روى این درجات جلب کند و اینکو نه تقسیم موردن قبول کنگره واقع نشد.

با مشاهده این اختلافات و اطمینان بر این امر که موضوع از نظر علمی و آزمایشگاهی مورد بحث و تحقیق واقع شده است توصیه بنظرور یافتن درجات گام موسیقی ایرانی و تطبیق آن با درجات گامهای موسیقی بین المللی مسئله را با روش‌های جدید الکتروآکوستیک مورد بحث قرارداده است، با این ترتیب که با وسائل آزمایشگاهی دقیق ثبت ارتعاشات صدایهای نغمه‌های نواخته یا خوانده شده‌ها شاره نموده و ابعاد آنها را نسبت به محاسبه کرده است. نتایج این تحقیق در زیر خلاصه می‌شود:

۱- تطابق کامل در هر طبقه (تئراکوود) بین کام موسیقی ایران و کام فیلماً غورت در مورد ایجاد اصلی مثلاً دو رمی نا. این تطابق در دستگاه مشهور ایرانی «نام ماهور» کاملاً مشهود است.

۲ - ابعاد دیگر موجود در هر طبقه که محققین جدید آنها را بغلط دیع
باشد پرده دانسته‌اند در حقیقت تقسیمات کوتاکوئی از یک پرده بزرگ اند ۹ است
به ابعاد کوچکتر مرکب از کما و لیما . توضیح آنکه هر پرده بزرگ مجموع دو لیما و
یک کما است . (لیما فاصله بین می و فا نیم پرده در گام فیشاغورت و کما حاصل تفرقیق
دو لیما از یک پرده بزرگ است) و تقسیم پرده بزرگ بحسب کما و لیما به طریق
ممکن ذیر عمل می شود : کما .. لیما - لیما ، لیما - کما - لیما ، لیما -
لیما - کما که در شکل ذیر می توان نمایش داد :

	کما	لیما	لیما
(۱)	—	—	—
(۲)	لیما	کما	لیما
(۳)	لیما	لیما	کما
(۲۹۱)	—	—	—
(۳۹۲)	—	—	—
(۳۹۳)	—	—	—

از شکل فوق بخوبی تمایان است که اگر یکی از دروشهای تقسیم سه گانه بالا را بکار بریم هر پرده بزرگ علاوه قسمت تقسیم می شود و فکر تقسیم به تلت ازه، می تجا ایجاد شده است و اگر دو روش (۲۹۱) و یا (۳۹۲) را باهم عمل کنیم هر پرده بزرگ علا بچهار قسمت می شود و فکر دفع پرده از اینگونه تقسیم بیدا شده است و اگر روش (۳۹۳) را باهم عمل کنیم هر پرده بزرگ به ۵ قسمت تقسیم می شود و بعضی از محققین

از تقسیم مخمس نیز نام پرده اند. شکوه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
همگی این تقسیمات در پرده بندی و دوره های تنیور خراسان دیده می شود که بوسیله فارابی دقیقاً تشریح گردیده و بعد ها صفتی الدین آرمی آنرا پایه و اساس تقسیم درجات گام مشرق قرار داده و بعد از صفتی الدین در تمام ممالک دنیا مسلمان مورد قبول واقع شده است.

نکته قابل ملاحظه این است که این روش تقسیم ایرانیان بر تنیور خراسان که امروز هم مورد عمل است گام کاملی بدست می دهد که هم دارای ابعاد ملدی است و هم فتوصل آرمونی . مثلاً نیم پرده ای که برابر یک لیما باشد همان نیم پرده گام فیثاغورث و نیم پرده ملدی است و نیم پرده ای که برابر یک لیما باضافه یک کما باشد که بنام نیم پرده کرماتیک فیثاغورث معروف است بدی است که با نیم پرده آرمنی ۱۶۰۱۵ بمعیان غیر قابل احساس (۵۰. سوار یعنی یک عدد پرده بزرگ) اختلاف دارد و علا بر این آنست . همچنین پرده ای بر ابر بادولیما با اختلاف همان ۵۰. سوار بر ابر بعد آرمنی ۹۰ و بعدی شامل یک پرده باضافه یک لیما و یک کما با اختلاف ۵۰. سوار بر ابر بعد ۵۰ رسم



آقای دکتر پرکشانی سخنرانی جامعی نیز در باره موسیقی ایران در قalar موزه « گیمه » پاریس ایراد کرد . در عکس بالا عده‌ای از حاضران در این سخنرانی دیده میشوند

کوچک آرمنی و بعدی شامل یک بردۀ باضافه دولیما باهان اختلاف جزئی برابر ۴ در ۵ بعد آرمنی بنام سوم بزرگ وبالاخره بعدی شامل یک ذوالخمس ($\frac{3}{4}$) دو لیما با همان اختلاف برابر فاصله ششم بزرگ بعد آرمنی ۳ در ۴ است . با توضیح فوق گام تنبور خراسان در حقیقت گام کاملی شامل ابعاد ملodi و ابعاد آرمنی است .

اما این نکته قابل تذکر است که ابعاد آرمنی فوق در موسیقی بین‌المللی فقط بصورت آرمنی و آکوددها استعمال میشوند در صورتیکه در موسیقی ایرانی همین ابعاد باصطلاح آرمنی از نظر ارتباطی بصورت ملodi قابل عمل‌اند مثلا بعد مشخص دستگاه سه‌گاه فاصله سوم آرمنی ۵ در ۶ است که در بردۀ بنده‌ی ایرانی برابر یک لیما و یک

کما است.

باتوضیحات فوق گامی را که بر اساس پرده بندی تبود خراسان تنظیم شده است میتوان بعنوان گام کامل بین المللی (او نیورسل) که قابل عمل در موسیقی مغرب و مشرق باشد پیشنهاد نمود. همین گام است که منشاء پیدایش هنر اصلی برای ارتباط شرق و غرب تواند شد و در نتیجه بتفاهم بین المللی کمک خواهد کرد.

تقسیمات لیما، لیما، کما در هر پرده بزرگ در گام‌های موسیقی هند و موسیقی چین و شاید موسیقی ژاپن نیز دیده میشود. تحقیقات علمی و آزمایشگاهی در این زمینه‌ها کار بکری است و شاید در آینده اشتراک این گام‌ها بیشتر روشن شود.

با این خطاب افتتاحیه در کنگره موسیقی باریس نیکار نده خواسته است دورنمایی از تحقیقاتی که تاکنون درباره گام‌های مشرق و مغرب شده است بسمع حضار بر ساند. بنظر گوینده فقط یک همکاری مشترک موسیقی دانان و فیزیک دانان و کار مداوم لابراتواری توأم با فناوت‌های ذی‌بایانی شناسی بحل این گونه مسائل غامض کمک خواهد نمود و بهین جهت پیشنهاد می‌نماید که از طرف شورای بین المللی موسیقی بکیته‌های ملی موسیقی در هر مملکت پیشنهاد شود که در هر مملکت در تأسیس یک آزمایشگاه خاص این‌گونه تحقیقات باهیکاری باشد بر موسات علمی و تحقیقی در هر مملکت تأسیس گردد و یونسکو و سایر موسات فرهنگی و بین المللی دیگر در تشکیل این‌گونه آزمایشگاه‌ها کمک‌های فنی و مادی و معنوی نمایند. نتایج بدست آمده در این آزمایشگاه‌ها مدارک ذی‌قیمتی برای یونسکو و شورای بین المللی موسیقی خواهد بود و تطابق نتایج حاصل در سالهای آتی بحل بسیاری از مسائل علمی موسیقی کمک واقع خواهد نمود.

طرح تأسیس یک آزمایشگاه تحقیق چند سالی است در هنرهای ذی‌بایی کشور ایران ریخته شده است و روشن یعنی گرداننده این دستگاه نوید آتیه درخشانی را برای این‌گونه تحقیقات می‌دهد که در آینده نزدیکی ایران مرکزی برای مطالعات موسیقی خاورمیانه گردد.

پریال جامع علوم انسانی